

שם:

חַיִּי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

Avraham and Sarah's
Journey Ends...

Find the word קבר

TORAH GENESIS 23.13 HAYYEI SARAH

תורה בראשית כג חיי שרה

and Kemuel the father of Aram; ²²and Chesed, Hazo, Pildash, Jidlaph, and Bethuel”—²³Bethuel being the father of Rebekah. These eight Milcah bore to Nahor, Abraham’s brother. ²⁴And his concubine, whose name was Reumah, also bore children: Tebah, Gaham, Tahash, and Maacah.

וְאֶת־בְּנוֹ אֶחָיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אֲבִי אָרָם: ²²וְאֶת־כְּשֵׁד וְאֶת־חֻזּוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־בְּתוּאֵל: ²³וּבִתּוֹאֵל יָלְדָה אֶת־רִבְקָה שְׂמֵנָה אֱלֹהָ יִלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֶחָיו אֲבִרְהָם: ²⁴וּפִילְגֶשׁוּ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה וְתַלְדָה גַם־הֵוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גָּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעַכָּה: ט

23 HAYYEI SARAH Sarah’s lifetime—the span of Sarah’s life—came to one hundred and twenty-seven years. ²Sarah died in Kiriath-arba—now Hebron—in the land of Canaan; and Abraham proceeded to mourn for Sarah and to bewail her. ³Then Abraham rose from beside his dead, and spoke to the Hittites, saying, ⁴“I am a resident alien among you; sell me a burial site among you, that I may remove my dead for burial.” ⁵And the Hittites replied to Abraham, saying to him, ⁶“Hear us, my lord: you are the elect of God among us. Bury your dead in the choicest of our burial places; none of us will withhold his burial place from you for burying your dead.” ⁷Thereupon Abraham bowed low to the people of the land, the Hittites, ⁸and he said to them, “If it is your wish that I remove my dead for burial, you must agree to intercede for me with Ephron son of Zohar. ⁹Let him sell me the cave of Machpelah that he owns, which is at the edge of his land. Let him sell it to me, at the full price, for a burial site in your midst.”

כג חיי שרה ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ²ותמת שרה בקריית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה*: ³ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר: ⁴גר־ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ⁵ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו: ⁶שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא־יכלה ממך מקבר מתך: ⁷ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ לבני־חת: ⁸וידבר אתם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתִי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר: ⁹ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא ותננה לי בתוככם לאחוזת־קבר:

¹⁰Ephron was present among the Hittites; so Ephron the Hittite answered Abraham in the hearing of the Hittites, all who entered the gate of his town,⁴ saying, ¹¹“No, my lord, hear me: I give you the field and I give you the cave that is in it; I give it to you in the presence of my people. Bury your dead.” ¹²Then Abraham bowed low before the people of the land, ¹³and

¹⁰ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו לאמר: ¹¹לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר מתך: ¹²וישתחו אברהם לפני עם הארץ: ¹³וידבר אל־עפרון באזני עם־

v. 2. כי זעירא לפי נוסחים מקובלים

א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה:

Where are we?

_____ פְּסוּק

_____ פָּרָק

_____ פְּרָשָׁת

_____ סֵפֶר

בראשית
נח
לוד־לד
וירא
חיי שרה
תולדות
ויצא
וישלח
וישב
מקץ
ויגש
ויחי

Write 'א פְּסוּק in script:

Three horizontal lines for writing practice.

and Kemuel the father of Aram; ²²and Chesed, Hazo, Pildash, Jidlahph, and Bethuel” — ²³Bethuel being the father of Rebekah. These eight Milcah bore to Nahor, Abraham’s brother. ²⁴And his concubine, whose name was Reumah, also bore children: Tebah, Gaham, Tahash, and Maacah.

23 HAYYEI SARAH Sarah’s lifetime—the span of Sarah’s life—came to one hundred and twenty-seven years. ²Sarah died in Kiriath-arba—now Hebron—in the land of Canaan; and Abraham proceeded to mourn for Sarah and to bewail her. ³Then Abraham rose from beside his dead, and spoke to the Hittites, saying, ⁴“I am a resident alien among you; sell me a burial site among you, that I may remove my dead for burial.” ⁵And the Hittites replied to Abraham, saying to him, ⁶“Hear us, my lord: you are the elect of God among us. Bury your dead in the choicest of our burial places; none of us will withhold his burial place from you for burying your dead.” ⁷Thereupon Abraham bowed low to the people of the land, the Hittites, ⁸and he said to them, “If it is your wish that I remove my dead for burial, you must agree to intercede for me with Ephron son of Zohar. ⁹Let him sell me the cave of Machpelah that he owns, which is at the edge of his land. Let him sell it to me, at the full price, for a burial site in your midst.” ¹⁰Ephron was present among the Hittites; so Ephron the Hittite answered Abraham in the hearing of the Hittites, all who entered the gate of his town, ¹¹saying, ¹²“No, my lord, hear me: I give you the field and I give you the cave that is in it; I give it to you in the presence of my people. Bury your dead.” ¹³Then Abraham bowed low before the people of the land, ¹⁴and

וְאֶת־בְּנוֹ אֶחָיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם: ²²וְאֶת־כֶּשֶׁד וְאֶת־חֻזוֹ וְאֶת־פִּלְדַּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־בְּתוּאֵל: ²³וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רֵבְקָה שְׂמֹנֶה אֵלֶּה יִלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אַחֵי אַבְרָהָם: ²⁴וּפִילִגְשׁוּ וּשְׁמָה רְאוּמָה וְתֵבַל גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעַח: ²⁵

כג חיי שרה ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ²ותמת שרה בקריית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה*: ³ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר: ⁴גֵּר־וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזֵת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְפָּנַי: ⁵ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו: ⁶שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא־יכלה ממה מקבר מתך: ⁷ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ לבני־חת: ⁸וידבר אתם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתלי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר: ⁹ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת־קבר:

¹⁰ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו לאמר: ¹¹לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתי ליעני בני־עמי נתתי לך קבר מתך: ¹²וישתחו אברהם לפני עם הארץ: ¹³וידבר אל־עפרון באזני עם־

2. v. כ' זעירא לפי נוסחים מקובלים

1 Does the name of פְּסוּק 'א' fit with what happens in 'א' פְּסוּק?

2 What happens in 'א' פְּסוּק?

3 As Jews, what do we do when somebody dies? _____

4 What did Avraham do after Sarah died?

5 What did Avraham want to buy? Why? _____

6 What specific place did Avraham want to buy? Who owned that land?

7 How did the Hittites treat Avraham?

8 What happened when Avraham tried to buy the land? (23:8-16)

9 Thought Question: Why do you think that Avraham wanted to pay for the land, even though Ephron was willing to give it to him for free?

Bill of Sale Contract

Write up a contract for Avraham based on פְּסוּקִים 1-16. Include in the contract your reasons for how much you will pay and what you would like to receive.

Think back... What does the Torah teach us about Avraham's wealth? (Hint: it has to do with his brother-in-law).

Why was money not an issue for Avraham in trying to bury Sarah?

---

spoke to Ephron in the hearing of the people of the land, saying, "If only you would hear me out! Let me pay the price of the land; accept it from me, that I may bury my dead there."¹⁴ And Ephron replied to Abraham, saying to him, ¹⁵"My lord, do hear me! A piece of land worth four hundred shekels of silver—what is that between you and me? Go and bury your dead."¹⁶ Abraham accepted Ephron's terms. Abraham paid out to Ephron the money that he had named in the hearing of the Hittites—four hundred shekels of silver at the going merchants' rate.

¹⁷So Ephron's land in Machpelah, near Mamre—the field with its cave and all the trees anywhere within the confines of that field—passed ¹⁸to Abraham as his possession, in the presence of the Hittites, of all who entered the gate of his town.^a ¹⁹And then Abraham buried his wife Sarah in the cave of the field of Machpelah, facing Mamre—now Hebron—in the land of Canaan. ²⁰Thus the field with its cave passed from the Hittites to Abraham, as a burial site.

24 Abraham was now old, advanced in years, and the LORD had blessed Abraham in all things. ²And Abraham said to the senior servant of his household, who had charge of all that he owned, "Put your hand under my thigh ³and I will make you swear by the LORD, the God of heaven and the God of the earth, that you will not take a wife for my son from the daughters of the Canaanites among whom I dwell, ⁴but will go to the land of my birth and get a wife for my son Isaac."⁵ And the servant said to him, "What if the woman does not consent to follow me to this land, shall I then take your son back to the land from which you came?" ⁶Abraham answered him, "On no account must you take

הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אֲתָנָה לּוֹ שְׁמַעֲנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה: ¹⁴ וַיַּעַן עֶפְרֹן אֶת־אֲבִרָהָם לֵאמֹר לּוֹ: ¹⁵ אֲדֹנָי שְׁמַעֲנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מִה־הוּא וְאֶת־מֵתְךָ קַבֵּר: ¹⁶ וַיִּשְׁמַע אֲבִרָהָם אֶל־עֶפְרֹן וַיִּשְׁקַל אֲבִרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר:

¹⁷ וַיִּקַּם שְׂדֵה עֶפְרֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לְפָנָי מִמְרָא הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב: ¹⁸ לְאֲבִרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חַת בְּכָל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ: ¹⁹ וְאֶחָר־יָבִין קָבַר אֲבִרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמְּכַפֵּלָה עַל־פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ²⁰ וַיִּקַּם הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאֲבִרָהָם לְאַחֲזוֹת־קָבֵר מֵאֵת בְּנֵי־חַת: ט

כד וַאֲבִרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהוֶה בָּרַךְ אֶת־אֲבִרָהָם בְּכָל: ² וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְּשַׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי: ³ וְאֶשְׁבִּיעֲךָ בַיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: ⁴ כִּי אֶל־אֶרֶצִי וְאֶל־מוֹלְדֹתַי תֵּלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לִיצְחָק: ⁵ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלָכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲהִשָּׁב אָשִׁיב אֶת־בְּנִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יֵצְאֵת מִשָּׁם: ⁶ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרָהָם הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה:

א וְאֲבִרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהוֶה בָּרַךְ אֶת־אֲבִרָהָם בְּכָל.

Where are we? **בְּרֵאשִׁית**
נח
לְדָלֶךָ **פְּסוּק**
וַיֵּרָא **פָּרָק**
חַיֵּי שָׂרָה **פְּרָשָׁת**
תּוֹלְדוֹת **סֵפֶר**
וַיֵּצֵא
וַיִּשְׁלַח
וַיָּשָׁב
מִקְצֵ
וַיִּגַּשׁ
וַיַּחֲזִיק

Write 'א פְּסוּק in script:

_____

_____

_____

^a I.e., all his fellow townsmen.

spoke to Ephron in the hearing of the people of the land, saying, "If only you would hear me out! Let me pay the price of the land; accept it from me, that I may bury my dead there."¹⁴ And Ephron replied to Abraham, saying to him, ¹⁵"My lord, do hear me! A piece of land worth four hundred shekels of silver—what is that between you and me? Go and bury your dead."¹⁶ Abraham accepted Ephron's terms. Abraham paid out to Ephron the money that he had named in the hearing of the Hittites—four hundred shekels of silver at the going merchants' rate.

¹⁷So Ephron's land in Machpelah, near Mamre—the field with its cave and all the trees anywhere within the confines of that field—passed ¹⁸to Abraham as his possession, in the presence of the Hittites, of all who entered the gate of his town.^a ¹⁹And then Abraham buried his wife Sarah in the cave of the field of Machpelah, facing Mamre—now Hebron—in the land of Canaan. ²⁰Thus the field with its cave passed from the Hittites to Abraham, as a burial site.

24 Abraham was now old, advanced in years, and the LORD had blessed Abraham in all things. ²And Abraham said to the senior servant of his household, who had charge of all that he owned, "Put your hand under my thigh ³and I will make you swear by the LORD, the God of heaven and the God of the earth, that you will not take a wife for my son from the daughters of the Canaanites among whom I dwell, ⁴but will go to the land of my birth and get a wife for my son Isaac."⁵ And the servant said to him, "What if the woman does not consent to follow me to this land, shall I then take your son back to the land from which you came?" ⁶Abraham answered him, "On no account must you take

הָאָרֶץ לֵאמֹר אִךָ אִם־אֲתָהּ לֹו שְׁמַעֲנִי נִתַּתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה: ¹⁴ וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אֲבִרָהָם לֵאמֹר לֹו: ¹⁵ אֲדֹנָי שְׁמַעֲנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מִה־הִוא וְאֶת־מִתְךָ קִבֵּר: ¹⁶ וַיִּשְׁמַע אֲבִרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֲבִרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר:

¹⁷ וַיִּקַּם אִשְׁדָּה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרָא הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בֹּו וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב: ¹⁸ לְאֲבִרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חַת בְּכָל בָּאֵי שְׁעַר־עִירוֹ: ¹⁹ וְאֶחָר־יָבִין קִבֵּר אֲבִרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה עַל־פְּנֵי מַמְרָא הִוא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ²⁰ וַיִּקַּם הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בֹּו לְאֲבִרָהָם לְאַחֲזוֹת־קִבֵּר מֵאֵת בְּנֵי־חַת: ט

כד וַאֲבִרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיְהִי בָרַךְ אֶת־אֲבִרָהָם בְּכָל: ² וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְּשַׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי: ³ וְאִשְׁבִּיעֲךָ בַיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: ⁴ כִּי אֶל־אֶרֶצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק: ⁵ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכֵּת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהִשָּׁב אָשִׁיב אֶת־בְּנִךְ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָצֵאתָ מִשָּׁם: ⁶ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרָהָם הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה:

In this Perek, what did Avraham want to find for Yitzhak?

Where did Avraham send his servant to find a wife for Yitzhak? Why did he send him there?

Sefer Beresheet is filled with many tests.

How is the test that Avraham's servant creates different than the tests that Avraham went through with God? How are they similar? Set up a different test as a way of finding a wife for Yitzhak? Write or draw a picture of the test:

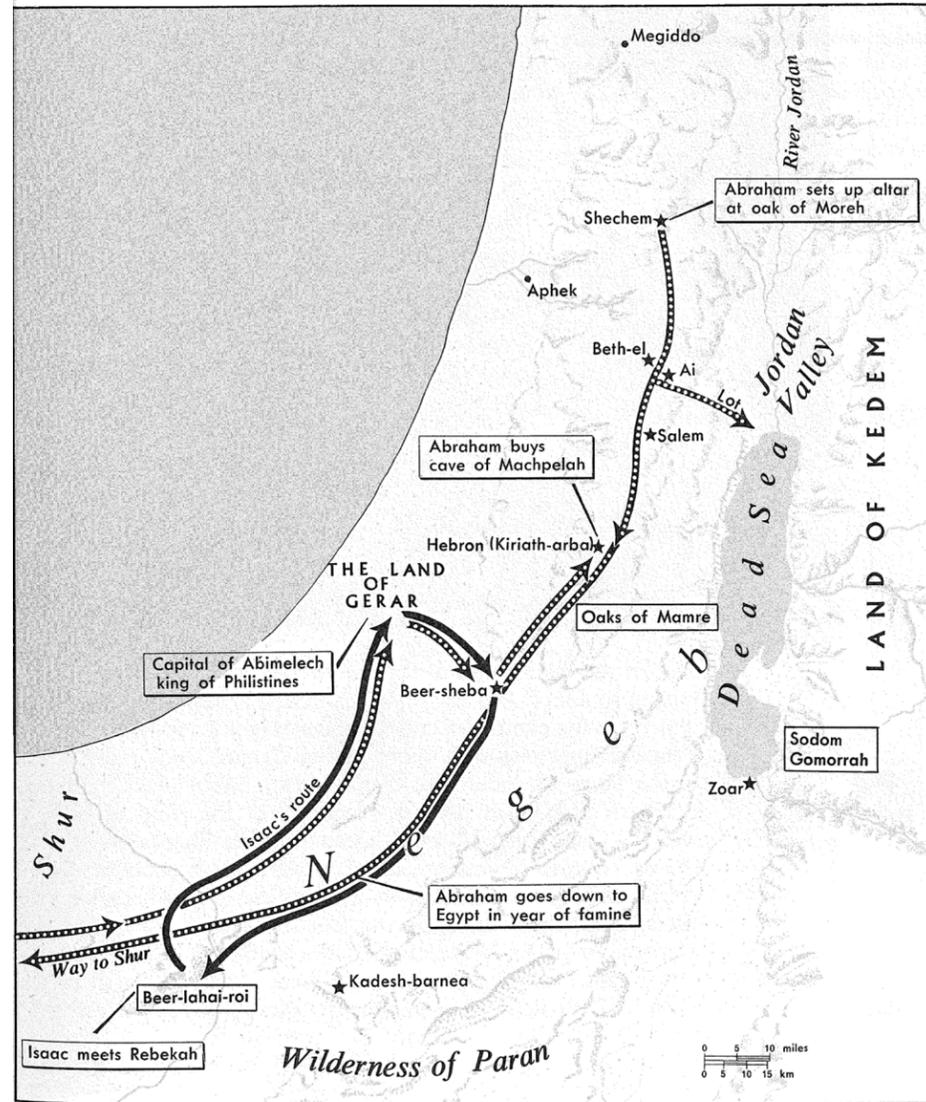

---

^a I.e., all his fellow townsmen.

Find all of the locations already mentioned in Beresheet

Find the word אָרֶץ

TORAH GENESIS 24.19 HAYYEI SARAH

תורה בראשית כד חיי שרה

my son back there! ⁷The LORD, the God of heaven, who took me from my father's house and from my native land, who promised me on oath, saying, 'I will assign this land to your offspring'—He will send His angel before you, and you will get a wife for my son from there. ⁸And if the woman does not consent to follow you, you shall then be clear of this oath to me; but do not take my son back there." ⁹So the servant put his hand under the thigh of his master Abraham and swore to him as bidden.^a

¹⁰Then the servant took ten of his master's camels and set out, taking with him all the bounty of his master; and he made his way to Aram-naharaim, to the city of Nahor. ¹¹He made the camels kneel down by the well outside the city, at evening time, the time when women come out to draw water. ¹²And he said, "O LORD, God of my master Abraham, grant me good fortune this day, and deal graciously with my master Abraham: ¹³Here I stand by the spring as the daughters of the townsmen come out to draw water; ¹⁴let the maiden to whom I say, 'Please, lower your jar that I may drink,' and who replies, 'Drink, and I will also water your camels'—let her be the one whom You have decreed for Your servant Isaac. Thereby shall I know that You have dealt graciously with my master."

¹⁵He had scarcely finished speaking, when Rebekah, who was born to Bethuel, the son of Milcah the wife of Abraham's brother Nahor, came out with her jar on her shoulder. ¹⁶The maiden was very beautiful, a virgin whom no man had known. She went down to the spring, filled her jar, and came up. ¹⁷The servant ran toward her and said, "Please, let me sip a little water from your jar." ¹⁸"Drink, my lord," she said, and she quickly lowered her jar upon her hand and let him drink. ¹⁹When she had let him drink his fill, she said, "I will also draw for your

⁷ יהוה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומאֶרֶץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ⁸ ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: ⁹ וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אֲדֹנָיו וישבע לו על הדבר הזה:

¹⁰ וישקח העבד עשרה גמלים מגמלי אֲדֹנָיו וילך וכל טוב אֲדֹנָיו בידו ויקם וילך אל־אֶרֶם נהרים אל־עיר נחור: ¹¹ ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־בְּאֵר המים לעת ערב לעת צאת השאֲבָת: ¹² ויאמר | יהוה אלהי אֲדֹנָי אברהם הקרה־נָא לפני היום ועשה־חֶסֶד עם אֲדֹנָי אברהם: ¹³ הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאֲב מים: ¹⁴ והיה הנער הנערה אשר אמר אליה הטי־נָא כדף ואשתה ואמרה שתה וגם־גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע פִּי־עֲשִׂית חסד עם־אֲדֹנָי:

¹⁵ ויהי־הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה: ¹⁶ והנער והנערה טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותִּרְד העינה ותמלא כדה ותעל: ¹⁷ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נָא מעט־מים מכדה: ¹⁸ ותאמר שתה אֲדֹנָי ותמהר ותִּרְד כדה על־יְדָה ותשקהו: ¹⁹ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאֲב עד

יה ותאמר שתה
אֲדֹנָי ותמהר ותִּרְד
כדה על־יְדָה ותשקהו:
יש ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך
אשאֲב עד אם־כלו
לשתת:

Where are we?

נח
לד־לד
וירא
חיי שרה
תולדות
ויצא
וישלח
וישב
מקוץ
ויגש
ויחי

פסוק _____
פרק _____
פרשת _____
ספר _____

Write פָּסוּקִים יה and יש in script:

---

^a Lit. "about this matter."

my son back there! 7The LORD, the God of heaven, who took me from my father's house and from my native land, who promised me on oath, saying, 'I will assign this land to your offspring'—He will send His angel before you, and you will get a wife for my son from there. 8And if the woman does not consent to follow you, you shall then be clear of this oath to me; but do not take my son back there." 9So the servant put his hand under the thigh of his master Abraham and swore to him as bidden.^a

10Then the servant took ten of his master's camels and set out, taking with him all the bounty of his master; and he made his way to Aram-naharaim, to the city of Nahor. 11He made the camels kneel down by the well outside the city, at evening time, the time when women come out to draw water. 12And he said, "O LORD, God of my master Abraham, grant me good fortune this day, and deal graciously with my master Abraham: 13Here I stand by the spring as the daughters of the townsmen come out to draw water; 14let the maiden to whom I say, 'Please, lower your jar that I may drink,' and who replies, 'Drink, and I will also water your camels'—let her be the one whom You have decreed for Your servant Isaac. Thereby shall I know that You have dealt graciously with my master."

15He had scarcely finished speaking, when Rebekah, who was born to Bethuel, the son of Milcah the wife of Abraham's brother Nahor, came out with her jar on her shoulder. 16The maiden was very beautiful, a virgin whom no man had known. She went down to the spring, filled her jar, and came up. 17The servant ran toward her and said, "Please, let me sip a little water from your jar." 18"Drink, my lord," she said, and she quickly lowered her jar upon her hand and let him drink. 19When she had let him drink his fill, she said, "I will also draw for your

7 וַיְהִי כִּי אָמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לְזָרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לְבְנֵי מִשְׁפָּחָתָם: 8 וְאִם-לֹא תֵאָדָּב הָאִשָּׁה לְלָכֶת אַחֲרָיִךָ וּנְקִיֹת מִשְׁבַּעְתִּי וְאֵת רַק אֶת-בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה: 9 וַיִּשָּׁב הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אֲבִרְהָם אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:

10 וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִגְּמָלוֹ אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-אָרָם נְהַרְסִים אֶל-עִיר נַחֹר: 11 וַיִּבְרַךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עָרֵב לַעֲת צִאת הַשְּׂאֵבֹת: 12 וַיֹּאמֶר | וַיְהִי אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִרְהָם הַקָּרֵה-נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אֲבִרְהָם: 13 הִנְנִי אֹנְכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ לְשֹׂאֵב מַיִם: 14 וְהָיָה הַנַּעַר הַנֹּעֵר הַנֹּעֵרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלַי הַשֵּׁי-נָא כִּדְבָרְךָ וְאֲשַׁתָּה וְאִמְרָה שְׂתָה וְגַם-גִּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּךָ הַכֹּחֶת לְעֶבְדְּךָ לְיִצְחָק וְבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנָי:

15 וַיְהִי-הוּא טָרַם כְּלֵה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יֹלְדָה לְבֶתוּאֵל בְּתוּלָה עַל-אֶשֶׁת נַחֹר אַחֵי אֲבִרְהָם וְכַדָּה עַל-שִׁכְמָה: 16 וְהִנֵּה וְהִנֵּעָה טַבַּת מְרֹאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֵא כַּדָּה וַתַּעַל: 17 וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵינִי נָא מֵעֵט-מַיִם מִכַּדְּךָ: 18 וַתֹּאמֶר שְׂתָה אֲדֹנָי וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד כַּדָּה עַל-יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ: 19 וַתִּכַּל לְהִשְׁקָתָהּ וַתֹּאמֶר גַּם לְגִמְלִיךָ אֲשַׁב עַד

How did the servant make his promise with Avraham?

How do we make promises today?

Why do you think the servant made the promise with Avraham?

How did the servant know that he had found the right girl?

How did Rivka's family react to the servant's story?

What happened when Rivka went back with the servant?

^a Lit. "about this matter."

2.0 פְּרַאשִׁית

Illustrate the conversation between Rivka and the Servant:

camels, until they finish drinking.”²⁰ Quickly emptying her jar into the trough, she ran back to the well to draw, and she drew for all his camels.

²¹The man, meanwhile, stood gazing at her, silently wondering whether the LORD had made his errand successful or not. ²²When the camels had finished drinking, the man took a gold nose-ring weighing a half-shekel,^b and two gold bands for her arms, ten shekels in weight. ²³“Pray tell me,” he said, “whose daughter are you? Is there room in your father’s house for us to spend the night?” ²⁴She replied, “I am the daughter of Bethuel the son of Milcah, whom she bore to Nahor.” ²⁵And she went on, “There is plenty of straw^c and feed at home, and also room to spend the night.” ²⁶The man bowed low in homage to the LORD ²⁷and said, “Blessed be the LORD, the God of my master Abraham, who has not withheld His steadfast faithfulness from my master. For I have been guided on my errand by the LORD, to the house of my master’s kinsmen.”

²⁸The maiden ran and told all this to her mother’s household. ²⁹Now Rebekah had a brother whose name was Laban. Laban ran out to the man at the spring—³⁰when he saw the nose-ring and the bands on his sister’s arms, and when he heard his sister Rebekah say, “Thus the man spoke to me.” He went up to the man, who was still standing beside the camels at the spring. ³¹“Come in, O blessed of the LORD,” he said, “why do you remain outside, when I have made ready the house and a place for the camels?” ³²So the man entered the house, and the camels were unloaded. The camels were given straw and feed, and water was brought to bathe his feet and the feet of the men with him. ³³But when food was set before him, he said, “I will not eat

אם-כלו לשתות: ²⁰ ותמהר ותער כדה אל-השקת ותרך עוד אל-הבאר לשאב ותשאב לכל-גמליו:

²¹ והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם-לא: ²² ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נום וזהב בקע משקלו ושני צמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: ²³ ויאמר בת-מי את הגידי נא לי היש בית-אביך מקום לנו ללון: ²⁴ ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה לנחור: ²⁵ ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו גם-מקום ללון: ²⁶ ויקד האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא-עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:

²⁸ ותרך הנער הנערה ותגד לבית אמה בדרים האלה: ²⁹ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל-האיש החוצה אל-העין: ³⁰ ויהי | כראת את-הנזם ואת-הצמידים על-ידי אחתו וכשמעו את-דברי רבקה אחתו לאמרה כה-דבר אלי האיש ויבא אל-האיש והנה עמד על-הגמלים על-העין: ³¹ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ³² ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ³³ וישם וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם-דברתי דברי ויאמר דבר:

ויהי כראת את-האיש ואת-הצמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת-מי את הגידי נא לי היש בית-אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו גם-מקום ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא-עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:

ויהי כראת את-האיש ואת-הצמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת-מי את הגידי נא לי היש בית-אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו גם-מקום ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא-עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:

כג ויאמר בת-מי את
הגידי נא לי
היש בית-אביך
מקום לנו ללון.

Where are we?

_____ פסוק	בראשית
_____ פירק	נח
_____ פרשת	לך-לך
_____ ספר	וירא
	חיי שרה
	תולדות
	ויצא
	וישלח
	וישב
	מקץ
	ויגש
	ויחי

Write כג פסוק in script:

---

^b Heb. beqa'.
^c Heb. teben, shredded straw, which in the East is mixed with feed; cf. v. 32.

until I have told my tale.” He said, “Speak, then.”

³⁴“I am Abraham’s servant,” he began. ³⁵“The LORD has greatly blessed my master, and he has become rich: He has given him sheep and cattle, silver and gold, male and female slaves, camels and asses. ³⁶And Sarah, my master’s wife, bore my master a son in her old age, and he has assigned to him everything he owns. ³⁷Now my master made me swear, saying, ‘You shall not get a wife for my son from the daughters of the Canaanites in whose land I dwell; ³⁸but you shall go to my father’s house, to my kindred, and get a wife for my son.’ ³⁹And I said to my master, ‘What if the woman does not follow me?’ ⁴⁰He replied to me, ‘The LORD, whose ways I have followed, will send His angel with you and make your errand successful; and you will get a wife for my son from my kindred, from my father’s house. ⁴¹Thus only shall you be freed from my adjuration: if, when you come to my kindred, they refuse you—only then shall you be freed from my adjuration.’

⁴²“I came today to the spring, and I said: O LORD, God of my master Abraham, if You would indeed grant success to the errand on which I am engaged! ⁴³As I stand by the spring of water, let the young woman who comes out to draw and to whom I say, ‘Please, let me drink a little water from your jar,’ ⁴⁴and who answers, ‘You may drink, and I will also draw for your camels’—let her be the wife whom the LORD has decreed for my master’s son.’ ⁴⁵I had scarcely finished praying in my heart, when Rebekah came out with her jar on her shoulder, and went down to the spring and drew. And I said to her, ‘Please give me a drink.’ ⁴⁶She quickly lowered her jar and said, ‘Drink, and I will also water your camels.’ So I drank, and she also watered the camels. ⁴⁷I inquired of her, ‘Whose daughter are you?’ And she said, ‘The daughter of

³⁴וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנֹכִי: ³⁵וַיְהִי־וְהָאֵלֹהִים בָּרַךְ אֶת־אֲדֹנָי מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וּכְסֵף וְזָהָב וְעֶבְדִּים וּשְׁפֹחוֹת וּגְמֻלִים וְחֲמֹרִים: ³⁶וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁתׁ אֲדֹנָי בֶּן־לֵאדֹנָי אַחֲרַי וּקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: ³⁷וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶצוֹ: ³⁸אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבָנִי: ³⁹וַאֲמַר אֶל־אֲדֹנָי אֵלַי לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי: ⁴⁰וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵי יְשׁוּלַח מִלֵּאכֹו אֶתְךָ וְהִצְלִיחַ דְּרָכְךָ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: ⁴¹אִן תִּנְקַח מֵאֲלֹתַי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא יִתְּנֶנּוּ לְךָ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֲלֹתַי:

⁴²וְאָבָא הַיּוֹם אֶל־הָעַיִן וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אִם־יִשְׁקֶנָּה מִצְּלִיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ: ⁴³הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עַיִן הַמַּיִם וְהָיָה הָעֹלְמָה הַיִּצְאָתָ לְשָׂאֵב וַאֲמַרְתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ: ⁴⁴וַאֲמַרְהָ אֵלַי גַּם־אֶתְּךָ שָׂתֶה וְגַם לְגַמְלֵיךָ אֶשְׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִכִּיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנָי: ⁴⁵אָנֹכִי טָרַם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רַבְּקָה יִצְאָתָ וְכַדָּה עַל־שִׁכְמָהּ וַתִּרַד הָעַיִנָה וַתִּשְׂאֵב וַאֲמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא: ⁴⁶וַתִּמְהַר וַתִּתְּרַד כַּדָּה מֵעַלֶיהָ וַתִּנְאֶמֶר שָׂתֶה וְגַם־גַּמְלֵיךָ אֶשְׂקֶה וְאִשְׁתִּי וְגַם הַגְּמֻלִים הִשְׁקַתְּהָ: ⁴⁷וַאֲשָׂאֵל אֹתָהּ וַאֲמַר בְּתִמְי אֶתְךָ וַתִּנְאֶמֶר בְּתִבְתּוֹאֵל בֶּן־נַחֲוֹר אֲשֶׁר יִלְדָה־לוֹ

Write a journal entry for Rivka.
Why did you fill the water jugs of the servant? What were you thinking?

Bethuel, son of Nahor, whom Milcah bore to him.' And I put the ring on her nose and the bands on her arms. ⁴⁸Then I bowed low in homage to the LORD and blessed the LORD, the God of my master Abraham, who led me on the right way to get the daughter of my master's brother for his son. ⁴⁹And now, if you mean to treat my master with true kindness, tell me; and if not, tell me also, that I may turn right or left."

⁵⁰Then Laban and Bethuel answered, "The matter was decreed by the LORD; we cannot speak to you bad or good. ⁵¹Here is Rebekah before you; take her and go, and let her be a wife to your master's son, as the LORD has spoken."

⁵²When Abraham's servant heard their words, he bowed low to the ground before the LORD.

⁵³The servant brought out objects of silver and gold, and garments, and gave them to Rebekah; and he gave presents to her brother and her mother. ⁵⁴Then he and the men with him ate and drank, and they spent the night. When they arose next morning, he said, "Give me leave to go to my master."

⁵⁵But her brother and her mother said, "Let the maiden remain with us ^dsome ten days; ^d then you may go." ⁵⁶He said to them, "Do not delay me, now that the LORD has made my errand successful. Give me leave that I may go to my master." ⁵⁷And they said, "Let us call the girl and ask for her reply."

⁵⁸They called Rebekah and said to her, "Will you go with this man?" And she said, "I will." ⁵⁹So they sent off their sister Rebekah and her nurse along with Abraham's servant and his men. ⁶⁰And they blessed Rebekah and said to her, "O sister! May you grow Into thousands of myriads; May your offspring seize The gates of their foes."

⁶¹Then Rebekah and her maids arose, mounted

מִלְכָּה וְאִשָּׁם הַנָּזִים עַל-אִפְּהָ וְהַצְּמִידִים עַל-יָדֶיהָ: ⁴⁸וְאָקֵד וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאִבְרָהָם וְאִבְרָרָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבָרְהֶם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת־בִּתּוֹ אֶתִּי אֲדֹנָי לְבָנּוֹ: ⁴⁹וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עִשִׂים חֹסֵד וְאֱמֶת אֶת־אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי וְאִפְּנָה עַל-יְמִין אֹו עַל-שְׂמָאל:

⁵⁰וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדְּבָר לֹא נוֹכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ-טוֹב:

⁵¹הִנֵּה-רֵבֶקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתִהְיֶה אִשָּׁה לְבֶן-אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ⁵²וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבָרְהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה: ⁵³וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי-כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרֵבֶקָה וּמַגְדָּנֹת נָתַן לְאֹחֶיהָ וּלְאִמָּהּ: ⁵⁴וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיִּלְּנוּ וַיִּקְוֹמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְחֵנִי לְאֲדֹנָי:

⁵⁵וַיֹּאמֶר אֹחֶיהָ וְאִמָּה תֵּשֵׁב הַנֶּעֱרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֶשְׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ: ⁵⁶וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-תַּאֲחָרוּ אֹתִי וַיְהִי הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי שַׁלְחֹנֵי וְאִלְכָה לְאֲדֹנָי: ⁵⁷וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנֶּעֱרָה וְנִשְׁאַלָה אֶת־פִּיהָ: ⁵⁸וַיִּקְרְאוּ לְרֵבֶקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ הַתְּלַכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָי: ⁵⁹וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־רֵבֶקָה אֹחֹתָם וְאֶת־מַנְקַתָּהּ וְאֶת־עֶבֶד אֲבָרְהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו: ⁶⁰וַיְבָרְכוּ אֶת־רֵבֶקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֹחֹתֵנוּ אֶתְּ הַיְי לְאֵלֶיךָ רֵבֶקָה וַיִּירֶשׁ זְרַעֲךָ אֶת שְׂעַר שְׂנָאִיו:

⁶¹וַתִּקַּם רֵבֶקָה וְנִעְרָתֶיהָ וַתִּרְפְּבֶנָה עַל-הַגְּמָלִים וַתִּלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רֵבֶקָה וַיֵּלֶךְ:

ס וַיְבָרְכוּ
אֶת־רֵבֶקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ
אֹחֹתֵנוּ אֶתְּ הַיְי
לְאֵלֶיךָ רֵבֶקָה
וַיִּירֶשׁ זְרַעֲךָ
אֶת שְׂעַר שְׂנָאִיו:

Where are we?
 _____ פְּסוּק
 _____ פָּרָק
 _____ פְּרָשָׁת
 _____ סֵפֶר

בְּרֵאשִׁית
נח
לְדָלֶךְ
וַיֵּרָא
חַיֵי שָׂרָה
תּוֹלְדוֹת
וַיֵּצֵא
וַיִּשְׁלַח
וַיֵּשֶׁב
מִקְצֵ
וַיִּגַּשׁ
וַיַּחֲוֶ

Write 'ס פְּסוּק' in script:

---

d-d Lit. "days or ten."

Bethuel, son of Nahor, whom Milcah bore to him.’ And I put the ring on her nose and the bands on her arms. 48Then I bowed low in homage to the LORD and blessed the LORD, the God of my master Abraham, who led me on the right way to get the daughter of my master’s brother for his son. 49And now, if you mean to treat my master with true kindness, tell me; and if not, tell me also, that I may turn right or left.”

50Then Laban and Bethuel answered, “The matter was decreed by the LORD; we cannot speak to you bad or good. 51Here is Rebekah before you; take her and go, and let her be a wife to your master’s son, as the LORD has spoken.”

52When Abraham’s servant heard their words, he bowed low to the ground before the LORD.

53The servant brought out objects of silver and gold, and garments, and gave them to Rebekah; and he gave presents to her brother and her mother. 54Then he and the men with him ate and drank, and they spent the night. When they arose next morning, he said, “Give me leave to go to my master.” 55But her brother and her mother said, “Let the maiden remain with us

^dsome ten days; ^d then you may go.” 56He said to them, “Do not delay me, now that the LORD has made my errand successful. Give me leave that I may go to my master.” 57And they said, “Let us call the girl and ask for her reply.” 58They called Rebekah and said to her, “Will you go with this man?” And she said, “I will.” 59So they sent off their sister Rebekah and her nurse along with Abraham’s servant and his men. 60And they blessed Rebekah and said to her,

“O sister!
May you grow
Into thousands of myriads;
May your offspring seize
The gates of their foes.”

61Then Rebekah and her maids arose, mounted

^{d-d} Lit. “days or ten.”

מִלְכָה וְאֶשֶׁם הַנְּזֻם עַל-אִפְּהָ וְהַצְּמִידִים
עַל-יְדֵיהָ: 48 וְאָקֵד וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה
וְאֶבְרַךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת-בִּתּוֹ
אֶחָי אֲדֹנָי לְבָנוֹ: 49 וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם
עֲשִׂים חֶסֶד וְאֱמֶת אֶת-אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי
וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי וְאִפְּנָה עַל-יְמִין אֹ
עַל-שְׂמָאל:

50 וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא
הַדְּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ-טוֹב:

51 הִנֵּה-רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתִהְיֶה אִשָּׁה
לְבֶן-אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה: 52 וַיְהִי

כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה: 53 וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד

כְּלֵי-כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה
וּמַגְדָּנֹת נָתַן לְאֹחֶיהָ וּלְאִמָּהּ: 54 וַיֹּאכְלוּ

וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִינוּ
וַיִּקְוֹמוּ בִבְקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנָי:

55 וַיֹּאמֶר אֹחֶיהָ וְאִמָּה תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָה
אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֶשׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ: 56 וַיֹּאמֶר

אֲלֵהֶם אֶל-תְּאֻחֵרוּ אִתִּי וַיְהוָה הַצְּלִיחַ
דְּרָכֵי שְׁלַחֹנָי וְאִלְכָה לְאֲדֹנָי: 57 וַיֹּאמְרוּ

נִקְרָא לַנַּעֲרָה לְנַעֲרָה וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיהָ:
58 וַיִּקְרָאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתִלְכִי

עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָי: 59 וַיִּשְׁלְחוּ
אֶת-רִבְקָה אֶחָתָם וְאֶת-מִנְקֻתָהּ וְאֶת-

עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו: 60 וַיְבָרְכוּ אֶת-
רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ

אָחוֹתֵנוּ
אֵת הָיִי
לְאַלְפֵי רִבְקָה
וַיִּירָשׁ זֶרְעֶךָ

אֵת שְׁעַר שַׁנְאָיו:
61 וְתִקַּם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וְתִרְפְּבְנָה עַל-

הַגְּמָלִים וְתִלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח
הָעֶבֶד אֶת-רִבְקָה וַיֵּלֶךְ:

What do you think it means that Rivka was asked if she would treat her future husband with "true kindness?"

Write your blessing for Rivka:

the camels, and followed the man. So the servant took Rebekah and went his way.

⁶²Isaac had just come back from the vicinity of Beer-lahai-roi, for he was settled in the region of the Negeb. ⁶³And Isaac went out walking^e in the field toward evening and, looking up, he saw camels approaching. ⁶⁴Raising her eyes, Rebekah saw Isaac. She alighted from the camel ⁶⁵and said to the servant, "Who is that man walking in the field toward us?" And the servant said, "That is my master." So she took her veil and covered herself. ⁶⁶The servant told Isaac all the things that he had done. ⁶⁷Isaac then brought her into the tent of his mother Sarah, and he took Rebekah as his wife. Isaac loved her, and thus found comfort after his mother's death.

25 Abraham took another wife, whose name was Keturah. ²She bore him Zimran, Jokshan, Medan, Midian, Ishbak, and Shuah. ³Jokshan begot Sheba and Dedan. The descendants of Dedan were the Asshurim, the Letushim, and the Leummim. ⁴The descendants of Midian were Ephah, Epher, Enoch,^a Abida, and Eldaah. All these were descendants of Keturah. ⁵Abraham willed all that he owned to Isaac; ⁶but to Abraham's sons by concubines Abraham gave gifts while he was still living, and he sent them away from his son Isaac eastward, to the land of the East.

⁷This was the total span of Abraham's life: one hundred and seventy-five years. ⁸And Abraham breathed his last, dying at a good ripe age, old and contented; and he was gathered to his kin. ⁹His sons Isaac and Ishmael buried him in the cave of Machpelah, in the field of Ephron son of Zohar the Hittite, facing Mamre, ¹⁰the field

^e Others "to meditate"; meaning of Heb. uncertain.

^a Or "Hanoah."

⁶²וַיֵּצֵא אֱלֹהִים בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב: ⁶³וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לַפְּנוֹת עֶרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גַמְלִים בָּאִים: ⁶⁴וַתִּשָּׂא רֵבֶקָה אֶת-עֵינֶיהָ וַתִּרְא אֶת-יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל: ⁶⁵וַתֹּאמֶר אֶל-הַעֲבָד מִי-הָאִישׁ הַלֹּזֵה הַהֶלֶךְ בַּשָּׂדֶה לְקִרְאתָנוּ וַיֹּאמֶר הַעֲבָד הוּא אָדֹנָי וַתִּקַּח הַצְעִיף וַתִּתְכַס: ⁶⁶וַיְסַפֵּר הַעֲבָד לְיִצְחָק אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: ⁶⁷וַיְבִיאָה יִצְחָק הָאֵלֶּה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רֵבֶקָה וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבֶהּ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ: פ

כה

וַיִּסֶּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוּרָה: ²וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת-זִמְרָן וְאֶת-יֹקְשָׁן וְאֶת-יִשְׁבָּק וְאֶת-שׁוּחַ: ³וַיִּקְשֶׁן יָלֵד אֶת-שָׁבָא וְאֶת-דְּדָן וַבְּנֵי דְדָן הָיוּ אֲשׁוּרִים וְלִטְוּשִׁים וְלֵאמִים: ⁴וַבְּנֵי מִדְיָן עֵיפָה וְעֶפְרָי וְחִנֹּךְ וְאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה: ⁵וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ לְיִצְחָק: ⁶וְלִבְנֵי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מִתְּנֻת וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדָנוּ חַי קְדָמָה אֶל-אֶרֶץ קְדָם:

⁷וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי-חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר-חַי מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֹמֶשׁ שָׁנִים: ⁸וַיָּגוּעַ וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זְקֵן וְשֹׁבֵעַ וַיֵּאֱסֹף אֶל-עַמּוּיוֹ: ⁹וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֵאל בְּנָיו אֶל-מַעְרַת הַמְּכַפְלָה אֶל-שָׂדֶה עֶפְרָן בֶּן-צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מַמְרָא: ¹⁰הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר-קָנָה

סו וַיִּסַּפֵּר הָעֲבָד לְיִצְחָק
אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר עָשָׂה:

Where are we?

- _____ פְּסוּק
- _____ פָּרָק
- _____ פְּרָשָׁת
- _____ סֵפֶר

- בְּרָאשִׁית
- נח
- לְדָוִד
- וַיִּרְא
- חַי שָׂרָה
- תּוֹלְדוֹת
- וַיֵּצֵא
- וַיִּשְׁלַח
- וַיִּשָּׁב
- מִקְצֵ
- וַיָּגַשׁ
- וַיַּחֲי

Write פְּסוּק סו in script:
